

Jaunākās Ziņas: *Pirmdiena, 22. jūnijs, 1936*

Līgotņu Jēkabs Līgovakars

— Didžu, izjūdz nu zirgus, jo saule jau dodas uz rietu! Jāņu vakars nāk sētā, saime lai salasās draudzē. Gani no īslīča lankām pušķotas govīs dzen mājās. Iekar tu dūkano ratos! Abi ar Miku pēc seka aizbrauciet ābulā jaunā — sapļaujiet rungas tur pilnas; pieguļā nejasim šonakt! Svētajā Māra iet apkārt — apstaigā laidarus, staļļus: raibaļām — slaucenes pilnas, zirdziņiem — vanagu vieglums! Olnīcas vārtos zem staba izkapti rūsu paslēp: raganām kājas kur sadurt, skauģiem kur samesties mēlei! Pirtī kad pērušies būsi, raušiem mieloti tikām — darvasmucu tad kārtī uzceliet augstākā kalnā! Vakara zvaigzne kad bikli iemirdzēs pāri rijai — iedegt tad ugunis spožas, kaimiņos lai redz visi! Līgot un līksmot pie siera,

i i i iii mm iii ?«Tlṛṇrrmi llllllll llTrMinimlTtTnTrilTīrrHfl^ M Jāņu raušiem un alus, līgot un līksmot līdz pusnakts atver papardes ziedu ... Gadā tik reizi nāk Jāņi, auglība zemi kad svētī, riets ar ausmu kad skūpstās, dzīve un dziesma kad viena! Šonakt nenodziest zvaigznes, šonakt neapklust dziesmas, Dieviņš rudzu jāļ lauku, Laima klāj sagšu pār dārziem. Ak, kā priekš tūkstošiem gadu tautā skan latviešu līgo! Virsaiši pilnu ceļ kausu, jauneklī burvībai zvērē! Ak, kā priekš tūkstošiem gadu Zilais kalns ugunīs liesmo, Gaujas un Daugavas krastos — 'visur skan Latvijā līgo! Paudzes izkāpj no kapiem, laimīgas klausās, kur līgo dziesmu, ko dziedāja viņas, nodeva nākamām ciltīm! Ak, šīs ugunis kalnos, * mūžībā tālā kas raugās, salaulā tautu ar zemi Mūžības Garam! Līgo!